

روز جهانی طفل و حادثه یوسف بنگی کابل

۲۰۱۵ نومبر ۲۷

بنا به مصوبه مؤرخ ۱۴ دسمبر ۱۹۵۴ اسامبله عمومی مؤسسه ملل متحد، باید کشورهای عضو، روز مناسبیرا بعنوان روز جهانی طفل تجلیل کنند. بسیاری از کشورها به این مصوبه احترام گذاشتند و ۲۰ نوامبر را هرسال بعنوان روز جهانی طفل تجلیل میکنند. متعاقب آن تاریخ ۲۰ نوامبر ۱۹۵۹ اسامبله عمومی اعلامیه حقوق طفل را تصویب نموده و ۲۰ نوامبر سال ۱۹۸۹ شاهد تصویب کنوانسیون حقوق طفل از جانب اسامبله عمومی ملل متحد بود. بدین ترتیب روز جهانی طفل، روز تجلیل از اعلامیه حقوق طفل و کنوانسیون حقوق طفل ملل متحد نیز میباشد. نظرات از تطبیق کنوانسیون جهانی طفل و کمک به دول عضو در تطبیق آن، بخشی از کار UNICEF میباشد.

چهاردهم جنگ و منازعه بازدهی فزیکی و اجتماعی را در افغانستان برهم زده و تأثیرات منفی آن بر زندگی اطفال ادامه داشته و ایشان را از دسترسی به مکتب و خدمات اولیه باز میدارد. ادامه جنگ و فقدان حاکمیت قانون اطفال را در معرض خشونت فزاینده و سوء استفاده قرار داده. حتی بقای شان را معروض به خطر ساخته است. قرار ارقام یونیسف ۳۹ فیصد اطفال مجبور به ازدواج قبل از بلوغ مشیشوند، ۱۳ فیصد اطفال وادر به کار مشیشوند و صرف ۶ فیصد تولدی ها راجستر میشوند. به اساس اعتراف فاروق وردک وزیر سابق معارف هنوز ۵ میلیون طفل از حق دسترسی به تعلیم محروم اند. اگر مکاتب خیالی آقای وردک را هم به آن اضافه کنیم، این رقم بس بزرگتر میشود.

یونیسف در همکاری با باشندگان محلات، سازمانهای غیردولتی و دولتی برای خلق چوکاتهای قانونی و اجتماعی ضروری جهت تحقق حقوق اطفال کار میکند. از نظر یونیسف موجودیت ساختارهای رسمی و غیر رسمی حمایه از اطفال در وضع حاضر ضروری نر از هر زمان دیگر میباشد. توجه خاص یونیسف بالای از بین بردن ازدواجهای اکثر اجباری قبل از وقت، محو کار استثماری و مضر به صحت و محو خشونت به اساس جنسیت میباشد.

حادثه منطقه یوسف بنگی شهر کابل که طی آن هشت طفل حین بازی با یک هاوان منفجر شده بازمانده از جنگهای سه و نیم دهه اخیر جان باختند و دو طفل دیگر زخمی شدند، مثال زنده ای است از فشار چند جانبیه میراث شوم تجاوز روسها و جنگهای متعاقب آن، بی امنیتی، فقر و عدم دسترسی اطفال به وسائل بازی سالم. این حادثه درست سه روز بعد از روز جهانی طفل واقع گردید و وضع رقتبار اطفال افغانستان را به جهانیان به نمایش گذاشت.

البته تلاشهای یونیسف و مؤسسات غیردولتی که در شرایط دشوار امنیتی برای تأمین حقوق طفل کار میکنند، قابل قدر است. اما نقش این مؤسسات صرف وققی مؤثریت پیدا کرده میتواند که قانون بر زندگی روزمره مردم افغانستان حاکم شود و محتوى کنوانسیون حقوق طفل در قوانین داخلی کشور در جگردیده و اتباع و موظفین خدمات عامه مکلف به رعایت آن باشند. تطبیق قانون بالای زورمندان میتواند سایه شوم مافیا را از سر پارلمان و قوای اجراییه و قضاییه ما بردارد تا از هر مقامی که حقوق اطفال را پایمال کند و یا از خشونتگران و سوء استفاده کنندگان حمایت کند، مورد بازخواست قانونی قرار گیرد. امنیت و حاکمیت قانون به رشد اقتصادی جامعه هم کمک نموده و میتواند در ازین رفتار تدریجی مانع دیگر تحقق حقوق طفل یعنی فقر مؤثر باشد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو)